

Francesc Mas i Ros

A. CONSTANS

Als seus vuitanta-quatre anys d'edat, el mestre Francesc Mas Ros continua treballant: dintre d'uns quinze dies sortirà un disc, interpretat per la Marina, en el qual hi ha una sardana seva dedicada al president Macià —«El nostre Avi»— i una altra dedicada al Barça («me'l varen demanar, amb aquesta eufòria...»). Té dues-centes vint-i-vuit sardanes fetes, cent quaranta d'elles gravades en discs, la qual cosa es pot considerar tot un rècord.

Va començar en el món sardanista en el 1942. Fins aleshores havia compost música lleugera, amb alguns «pasodobles» d'èxit. (Però em va entrar com una droga tot allò que feia referència a la sardana, i ja no l'he deixada mai). Contràriament al que molts creuen, el mestre Mas Ros no ha estat mai un músic de cobla. Fins el 1980 va tenir l'orquestra Jadris, i des de llavors no ha tocat mai més.

— Mestre, com estan les liquidacions amb la societat d'autors?

— Desgraciadament, des de fa anys malament. A veure si això passa a la Generalitat, perquè per ara és un desastre. Cobro el mateix aquí, amb més de setanta cobles, que el que em donen a França, amb només sis. El que passa és que les cobles no omplen mai les fulles de les sardanes que toquen, ja que ningú els obliga. De veritat; cobro una misèria.

Ens diu que la sardana ho és tot per a ell: «M'ha donat tants moments inoblidables, tantes alegries que, de veritat, crec que no ho mereixo».

Aquest és el mestre Mas Ros: ple de fecunditat artística i amb una senzillesa fascinant. Mas Ros, no Masros com és el seu autèntic cognom.

Va fer la modificació en el 1955 perquè la Societat d'autors el confoïa amb Francesc Mas, amic seu i director de la cobla Amoga. I amb aquest cognom doble ha passat a la història de la sardana.

Aquells trens especials de Barcelona a l'aplec de Caldes

L'aplec de Caldes de Malavella arriba enguany a la seva XXXVI edició, celebrant-se com cada any a la rambla d'en Rufí. L'Agrupació de sardanistes de Caldes de Malavella és l'organitzadora de la diada i per assabentar-nos de la història de l'aplec parlem amb tres dels membres de l'organització; el seu president Xavier Treserras, en Pere Lladó i la Teresa López.

Com ja és sabut els aplecs de sardanes han anat evolucionant i han perdut cada any més audiència, però, com era abans l'aplec de Caldes de Malavella?, «L'any 1949 va encetar-se l'aplec del poble, fou un dels primers aplecs que es feren a les comarques gironines en l'època de postguerra». Té quelcom a veure l'aplec de Caldes de Malavella amb la seva veïna de Sant Maurici, que ja porta més de cent anys celebrant-se? «No, l'aplec de Caldes va néixer per unes raons totalment diferents. L'aplec de Sant Maurici tenia unes connotacions molt religioses, a més de ballar sardanes, s'oficiava una missa, es resava el rosari... En canvi l'aplec de Caldes va néixer per la necessitat que es tenia de reivindicar la catalanitat dels pobles de les nostres comarques, i una de les maneres de reivindicar-ho era organitzant unes diades on es desenvolupessin unes activitats tan catalanes com les nostres sardanes».

Un dels primers aplecs

L'aplec de Caldes fou un dels primers que es celebraren a Girona, no?

«Sí, de fet tots els aplecs que es començaren a celebrar durant aquests anys recolliren l'experiència que es féu a Calella i que havia estat tot un èxit. A Caldes de Malavella també al cap de poc temps ja tingué molta importància i hi assistia gent de totes les contrades i fins i tot, de Barcelona. Hi ha força anècdotes d'aquesta època com per exemple que es feien trens especials des de Barcelona només per assistir a l'aplec de Caldes».

Hi devia assistir molta gent doncs? «Era un dels aplecs on hi havia més gent. En els anys cinquanta-set i cinquanta-vuit hi assistien unes dotze mil persones. Per encabir tota aquesta gent es tancaava una part molt gran de la zona verda i així esdevenia no solament un aplec sinó un dia d'esplai, i la gent hi dinava, passejava, reposava, ballava sardanes... Dins d'aquesta zona hi havia fonts, bancs, zones ombrívols... Ben aviat, però, l'assistència anà devallant degut sobretot que es començà a celebrar el mateix dia l'aplec del Parc Güell, d'aquesta manera molts dels barcelonins que venien a aquest aplec, es quedaren a Barcelona. Hi ha una llegenda molt curiosa on es diu que un any l'organització de l'aplec de Caldes negà cadires per seure's al ballet popular de Barcelona i arran d'aquest fet i com a revenja aquesta agrupació organitzà l'aplec del Parc Güell per treure gent de Caldes. Però evidentment que això no deixa d'ésser una llegenda popular que no té per què ser vertadera».

Expliqueu-nos alguna cosa més de l'antic aplec, «bé, els aplecs anteriors eren molt diferents als d'avui, hi havia cobles més importants, es feien concursos de sardanes... i a més els preus han canviat molt; abans es pagaven vuit-centes pessetes per una cobla molt important i evidentment ara en pagues més de quatre-centes mil si vols una bona cobla. Els preus de les entrades també eren molt diferents i fa certa gràcia recordar-ho; l'entrada costava una pesseta o dues. Per tant si comptem una pesseta amb dotze-mil persones i amb

cinc orquestres a vuit-centes pessetes, es cobrien despeses i encara quedava superàvit».

CALDES DE MALAVELLA

XXXVI APLEC DE LA SARDANA

DIUMENGE, 12 MAIG 1985

Matí a 2/4 d'11 i tarda a 2/4 de 5: Rambla d'en Rufí.

Nit a 2/4 d'11: Plaça de l'Ajuntament.

Cobles:

CIUTAT DE GIRONA

GIRONA

ATLANTIDA

Organitza:
AGRUPACIÓ
DE SARDANISTES
Patrocina:
EXCM. AJUNTAMENT
Col·labora:
EXCM. DIPUTACIÓ
DE GIRONA

Restaurant Hotel Bar

Touring

HABITACIONS AMB CALEFACCIÓ.
PISTES DE TENNIS. PARC INFANTIL

Autopista-Sortida 9
Ruta Barcelona-Girona
Carretera Nacional II, Km. 707
Tel. (972) 853066
SILS

Aigua Mineral

Vichy Catalán